

El castell de Sant Ferran

Denominació:
el castell de Sant Ferran

Terme municipal:
Figueres

Comarca:
l'Alt Empordà

Data de construcció:
**l'any 1753, per ordre
de Ferran VI**

Descripció

Amb una superfície total d'aproximadament 215.000 m² i un perímetre de 5 km, el castell de Sant Ferran, a Figueres, fou la fortalesa més important del seu temps. L'edifici correspon al model de ciutadella de Vauban, amb planta estrellada. Posseeix cinc baluards, set revellins, dos tornabecs i una torre inacabada. Al seu subsòl hi ha les cisternes que servien a la guarnició, abastades per l'aqüeduc-te dels arcs, que porta l'aigua des de Llers.

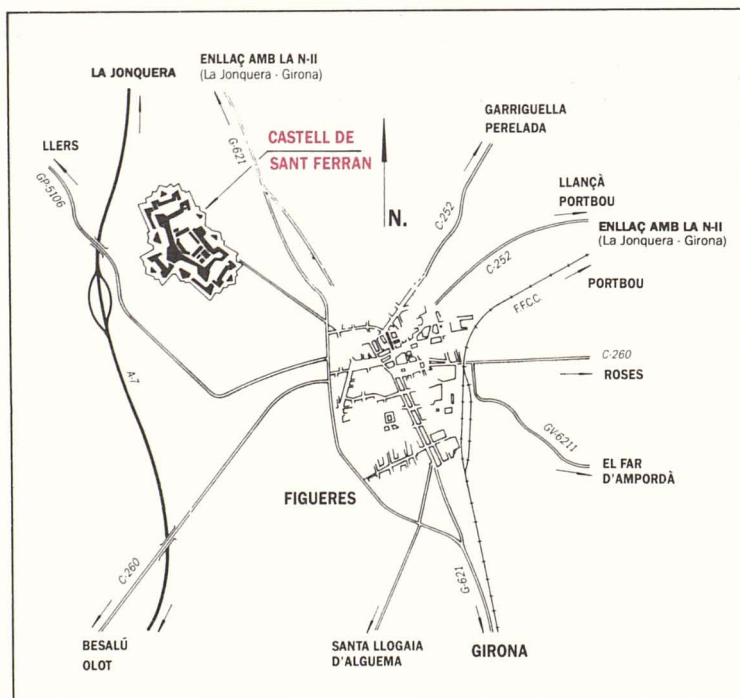
Tenia cabuda per a 10.000 soldats, 500 cavalls i disposava d'uns magatzems amb capacitat per a contenir reserves per a un any.

Història

Després de la Guerra dels Segadors, el tractat dels Pirineus fixà la nova frontera amb França. Llavors s'establiren fortificacions franceses a Montlluís i Bellaguarda.

Ferran VI decidí de construir a Figueres, la primera població important en el camí cap a França, una fortalesa que protegís la frontera, compensant així la pèrdua de Bellaguarda. Escollí de construir-lo en un turó al nord-oest de la vila, anomenat la Muntanyeta. El 1753 la construcció fou iniciada sota la direcció de Pedro Màrtir Cermeño i el castell fou inaugurat el 1766, encara que les obres van continuar fins el 1792, malgrat que van quedar inacabats l'hospital i la capella, d'estil barroc.

El 1794, a la batalla de Mont-roig i després de la mort del Conde de la

Unión a la Guerra Gran, el castell es va rendir sense resistència per primera vegada.

Entre 1808 i 1814 el castell va ser ocupat pels francesos, tret d'un curt període de temps l'any 1811, quan la resistència, dirigida per mossèn Rovira, s'hi instal·là. El 1823 les tropes dels Cent Mil Fills de Sant Lluís ocuparen de nou el castell sense trobar-hi resistència.

El 1843, amb la revolta de la insurrecció centralista o la Jamància, el general Narcís d'Ametller, cap de la revolta, es refugià al castell, fugint del general Prim. Abdó Terrades i Pulí i uns quants voluntaris més, formaren una junta revolucionària i es reuniren amb Narcís d'Ametller. El gener de 1844 els revoltats van capitular i Abdó Terrades s'exilià a París. El 1869 els militars del castell sufocaren la insurrecció federal a Figueres, dissolgueren la corporació municipal i censuraren periòdics i entitats ciutadanes.

El 1939 el castell va acollir les darreres sessions de les Corts de la República; protegí també diverses obres d'art del Museu del Prado i algunes altres de salvades per la Generalitat. El 8 de febrer de 1939 va ser volat parcialment. La porta del recinte, d'estil neoclàssic, amb motius dels arcs de triomf romans, va desaparèixer.

Actualment, el castell de Sant Ferran ha estat declarat monument històrico-artístic.

